

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Institvtionvm// Ad Vniversvm// Ivs Pontificivm, Sive//
Canonicvm, Libri Qvatvor**

Lancellotti, Giovanni Paolo

Basileae, 1566

viiij. De Postulatione praelatorum, & nominatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61756)

causis super electionibus proce-
di simpliciter & de plano, sine
strepitu & figura iudicij.

a *de. dispen-
diosan. de
iudic.*

DE POSTVLATIONE
Prælatorum, & Nomi-
natione,

TITVLVS VIII.

Existunt interdum viri, quo-
rum optimæ artes magno
vfu essent Ecclesijs, veluti
literarum doctrina, magnus re-
rum vsus, & morum vitæq; inte-
gritas, verum aliquid in eis desi-
deratur, quod impedimêto est,
ne Ecclesijs præfici possint: qua
propter ne hac causa Ecclesia i-
doneis careat, compertum est,
vt hosce viros collegium vtili-
tatis publicæ gratia, ab Antisti-
tibus sibi Prælatos dari petat,
quæ res iure nostro Postulatio
vocatur. Ita enim Antistites hu-
iusce rei causâ aditi, egregijs
eorum, qui postulantur, mori-
bus, & disciplinis moti, postula-
tionem admittent, si eis ita vi-
debitur: post quod (vt evitetur
circuitus, & Ecclesiarum dispê-
dium) alia electione, vel confir-
matione postularus nõ indige-
bit, sed omne ius consequetur,
non secus ac si electus, & cõfir-
matus fuisset.

b *Ab. c. p. col.
fi. n. 34. ex
tra. de po-
stul.*

Hinc apparet, nihil aliud esse
Postulationem, quàm concor-
dem, & certam supplicemque
collegij petitionem Antistiti fa-
ctam eius personæ, quæ aliquo

A defectu ad regendam vel admi-
nistrandam Ecclesiam admitti
non poterat. Quod de solen-
ni Postulatione dictum intelli-
gimus, id est, de ea, quæ ad Præ-
latum ipsum rectâ intenditur,
qui potest omne Postulati impe-
dimêtum remouere: nam &
alia quædam Postulatio est, quæ
simplex appellatur, quia nullâ
solemnitatem desiderat, sed ei
fit, cuius consensus necessarius
erat, vt promoueri quis posset,
vir alioqui vnde quaque idone-
us: fortè enim eius intererat,
hunc eo inconsulto nõ promo-
ueri. Ex epli gratia, Interest Ab-
batis, ne ipso invito eius mona-
chus ad Episcopatum assuma-
tur: interesse potest patris, ne i-
pso ignorante eius filius Eccle-
siæ præficiatur: horum igitur con-
sensus per simplicem postula-
tionem erit petendus: quæ si po-
stulatio fuerit admissa, adhuc ta-
men electione & confirmatio-
ne opus erit: neque enim hæc
postulatio simplex illi superio-
ri par est iudicanda, cum illam
electionis & cõfirmationis vim
secum trahere dixerimus, vt om-
nis ambitus evitetur. Postu-
landi autem solenniter sunt, vt
diximus, quibus aliquod impe-
dimêtum obstat, ne eligantur:
veluti Episcopus, vt ad alium
Episcopatum transferatur, po-
stulandus est. Item, qui vel æta-
tis, vel ordinis, vel irregularita-
tis, vel criminis, vel natalium,
vel

c *Abb. in Ru-
bri.*

d *Abb. c. p.
col. fi.*

vel quem alium similem defectum patiuntur, solenni postulatione egere noscuntur, quæ illi fieri debet, qui impedimentum remouere potest. Hinc qui ad officium, vel dignitatem Episcopatu inferiorem expetitur, poterit à suo Episcopo postulatus tibi concedi: hoc enim est perpetuum, vt qui confirmandi auctoritatem habet, is & postulationem admittere possit, dum maior non sit defectus, quam vt ab ipso tolli queat. Quid enim si decem & octo annorum adolescens ad Archidiaconatum petatur, non potest utique Episcopus huc defectum ætatis remouere, & si alioqui Archidiaconi confirmandi potestas ad eum pertinere noscatur, erit ergo à summo Pontifice postulandus: Episcopus autem à summo Pontifice semper postulandus est^a. Certa autem & constans sit postulatio solennis: cõfusis enim incertisque verbis facta repelleretur. Finge collegium hac verborum farragine vsum, Eligimus postulando, vel postulandum, & postulamus eligendo, vel eligendum. hæc profectò verborum confusa congeries, neque electionis, neque postulationis vim ullam habet. Quæ ratione & illa postulatio tanquam minus legitime facta, reijcienda est, quæ hoc modo fit facta, videlicet Eligo & Postulo, pro vt melius de iure videbitur: nisi

A iusta & rationabilis fortè subesset dubitationis ratio, vt rùm ille postulandus esset, an eligendus: quod cum accidit, is, qui hoc modo fuerit optatus, altervtrã viam eligere tenetur (à consensu tempore) vel electionis, vel postulationis, qui consensus intra mensem post redditum sibi optationis instrumentum præstandus est: altera aut earum via electa, ad alteram sibi aditum præcludet^b. Itè vt postulatio admissa proficit, omnes postulati defectus in ea expressos esse oportet, qui electionem infirmare poterant: quin & hi, qui huiusmodi postulationem defectibus aliquibus suppressis admittissent scientes, deinceps postulationes admittendi potestate priuarentur^c. Postulatio autem facta, & summo Pontifici, aliive Antistiti, qui admittendi ius habet, oblata, revocari deinceps non potest, quavis antea quam oblata esset, revocari posset: qua in re deprehenditur differentia inter electionem & postulationem, si quidem electio publicato scrutinio amplius mutari non potest^d. Hoc tamen postulationi cum electione commune est, quod non minus examinanda est, quam electio^e, & eandem formam exigat, quam supra in electione esse necessariam demonstrauimus^f.

Est & aliud quid postulationi affine, sed aliquantisper ta-

Dd

^b c. p. in 6. u. bi gl. uer. cõ sensus.

^c Ab. c. fi. de postul. prælat. n. 9.

^d c. bonæ memor. ubi Ab. n. 10. de electi. dixi supra.

^e ca. licet de trãsl. Epif. Abb. d. ca. quia propter. col. 3. post med. de electi.

^a Abb. c. fin.

men ab ea diuersum, quam nominationem appellat: ^a enim cū postulatione conuenit, quia & ipsius duæ sunt species, Altera simplex, Altera solēnis. Simplex est, cū Canonici, vel alij electuri prius, quàm ad scrutinyum faciendum se accingant, ipsi inter se aliquos ex omnibus nomināt, tanquam eos potissimum eligi dignos, à cæteris seiungentes, quæ admodū sterilis est nominatio, nec vlla cum postulatione affinitate coniungitur^a. Solennis autē Nominatio dicitur, cū collegiū duos, vel tres, qui præstantissimi omnium videantur, vel plures seligit, quorum nomina in scriptis solenniter deposita ad summum Pontificem, vel aliū, qui in hoc potestatem habeat, transmittit, supplicans, vt eorū vnum Ecclesiæ dare præsidem, vel ministrum velit^b. Quæ nominatio à Postulatione discrepat in hoc, quia Postulatio de vno tantum fit, nominatio de pluribus^c: in hoc autem cum ea conuenit, quòd vbi solenniter est facta, ab ea resilire non licet, sicut neque à Postulatione superiori iam reddita, nisi Prælati ipse postulantibus, vel nominantibus morem gerere velit: quo casu etiam ipso postulato, vel nominato repugnante, retractatio tamen permittitur^d.

In causis super Postulationi-

bus proceditur simpliciter & de plano, sine strepitu & figura iudicij^e.

DE CONFIRMATIONE electi, & consecratione,

TITVLVS IX.

Vi ad aliquam Præfecturam electus est, non tamen idcirco plenum ius dicitur consequutus, nisi electionis confirmationem à suo Antistite impetrarit: quare si qs ante, quàm confirmatus esset, administrationi temerè se ingesserit, non solum confirmationis spe, sed etiam omni iure ei per electionem quæsito priuatus erit^f, aded vt neque œconomi, neque Procuratoris titulus ei vlli auxilio sit^g. Neque ab re hoc indutum est, vt confirmari debeat: ita enim fiet, vt examinatione à pluribus facta, vix aliquis non idoneus pmoueri possit, cū & ille, penes quem est potestas confirmandi, de electo examinationem sumat, quamvis nemo contra illum opposuisset, quem si idoneum non repererit, rejiciet tanquam minus legitime electum^h. Sed interdū h

^e ele. dispensam. de iudic.

^f ca. qualiter ubi Ab. nu. 4. extr. c. auaritie. de ele. in 6. ^g d. ca. auaritie.

^h c. cū nobis. ex. de elec.

^a Abb. ca. p. col. fin. nu. 34. ^c ca. quòd sicut. ^d super. co. nu. p. de electa. ^e ca. bonæ memorie. nu. 8. de postu.

^b Hostien. in Summa, de postul. col. p. in fi. ^c seq.

^d Hostie. ubi supra.

^e c. bonæ. 2. ubi Ab.

is